U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **O. Ch.**, proti žalovaným: **1) Finanční ředitelství pro hl. m. Prahu**, se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, **2) Finanční úřad pro Prahu 9**, se sídlem Drahobejlova 48, Praha 9, proti rozhodnutím žalovaného 1) ze dne 18. 10. 1999, č. j. FŘ 4314/11/99, ve spojení s rozhodnutím Finančního úřadu pro Prahu 9 ze dne 4. 3. 1999, č. j. 47331/99/009911/6411, ze dne 18. 10. 1999, č. j. FŘ 7480/11/99, ve spojení s rozhodnutím Finančního úřadu pro Prahu 9 ze dne 4. 3. 1999, č. j. 47341/99/009911/6411, ze dne 20. 4. 2010, č. j. 2272/10-1500-105219, ve spojení s rozhodnutím Finančního úřadu pro Prahu 9 ze dne 5. 11. 2002, č. j. 242291/02/009912/1425, ze dne 20. 4. 2010, č. j. 2272/10-1500-105279, ve spojení s rozhodnutím Finančního úřadu pro Prahu 9 ze dne 5. 11. 2002, č. j. 242292/02/009912/1425, a přezkoumání rozhodnutí žalovaného 2) ze dne 26. 8. 1999, č. j. 153056/9911/6411, a ze dne 26. 8. 1999, č. j. 153057/99/009911/6411, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2011, č. j. 44 Af 11/2011 - 14, ve spojení s opravným usnesením ze dne 12. 9. 2011, sp. zn. 44 Af 11/2011,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se podáním ze dne 3. 10. 2011 nazvaným kasační stížnost domáhá zrušení celkem tří rozhodnutí Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), a to:

1) usnesení ze dne 12. 5. 2011, č. j. 44 Af 28/2010 - 52, ve spojení s opravným usnesením ze dne 9. 9. 2011, č. j. 44 Af 28/2010 - 62;
2) usnesení ze dne 6. 6. 2011, č. j. 44 Af 28/2010 - 54, ve spojení s opravným usnesením ze dne 9. 9. 2011, č. j. 44 Af 28/2010 - 63;
3) usnesení ze dne 13. 6. 2011, č. j. 44 Af 11/2011 - 14, ve spojení s opravným usnesením ze dne 12. 9. 2011, sp. zn. 44 Af 11/2011.

Kasační stížnost proti rozhodnutím krajského soudu vymezeným pod ad 1) je vedena před Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 9 As 41/2012, kasační stížnost proti rozhodnutím krajského soudu vymezeným pod ad 2) je vedena pod sp. zn. 9 As 42/2012 a kasační stížnost proti usnesením krajského soudu vymezeným pod ad 3) je vedena pod sp. zn. 9 As 38/2012.

V tomto řízení o kasační stížnosti je projednávána kasační stížnost proti usnesení krajského soudu ze dne 13. 6. 2011, č. j. 44 Af 11/2011 - 14, ve spojení s opravným usnesením ze dne 12. 9. 2011, sp. zn. 44 Af 11/2011 [ad 3)], kterým byla věc postoupena Městskému soudu v Praze. Uvedených rozhodnutí se týkají následující námitky. Postoupení části této právní věci jinému soudu je dle stěžovatelova názoru věcně i procesně neodůvodnitelné, stěžovatel se obává, že vzhledem k možnosti odlišného právního posouzení téže věci ze strany krajského soudu a Městského soudu v Praze může docházet k neřešitelným situacím. Stěžovatel poukázal na to, že krajský soud v minulosti rozsudkem ze dne 31. 8. 2010, č. j. 44 Af 9/2010 - 47, vyhověl žalobě proti exekučnímu příkazu ze dne 3. 3. 2010, přičemž zde neshledal důvody k částečnému vyloučení věci ani k jejímu postoupení Městskému soudu v Praze. Stěžovatel má za to, že „rozparcelováním" dané věci mohou být nastoleny otázky dodržení zákonných lhůt k podání žaloby. Rozhodování finančních orgánů ve věci daňových nedoplatků a jejich příslušenství způsobilo stěžovateli neodčinitelnou újmu, jako mladý podnikatel byl stěžovatel donucen k bankrotu a vzhledem k soustavné hrozbě vymáhání daňových nedoplatků a jejich příslušenství v celkové částce cca 1 800 000 Kč nemohl do současné doby svou živnost obnovit.

Žalovaný 1) ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na své vyjádření ke kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu č. j. 44 Af 11/2011 - 54 a vyjádření k žalobě ve věci 5 Af 50/2011. Žalovaný 2) se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud se nejprve zaměřil na splnění podmínek řízení o kasační stížnosti, mezi které patří i nutnost povinného zastoupení advokátem, v případě, že stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie [§ 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.")].

Nejvyšší správní soud konstatuje, že ve spisu krajského soudu vedeném pod sp. zn. 44 Af 11/2011 je založena plná moc ze dne 27. 9. 2011, kterou stěžovatel zmocnil JUDr. Tomáše Liptáka jako obecného zmocněnce, aby jej zastupoval v řízení o kasační stížnosti ve věci vedené před Nejvyšším správním soudem proti usnesení krajského soudu ze dne 13. 6. 2011, č. j. 44 Af 11/2011 - 14. V této plné moci je uvedeno, že JUDr. Tomáš Lipták byl od roku 1996 do 31. 12. 2010 advokátem, pro vysoký věk následně ukončil práci v advokacii a nevyřízené kauzy dokončuje jako zmocněnec.

Vzhledem k tomu, že JUDr. Tomáš Lipták není advokátem (k tomu viz dále), byl stěžovatel ze strany zdejšího soudu v usnesení ze dne 15. 2. 2012, č. j. 9 As 38/2012 - 66, vyzván, aby předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo aby prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle

zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Zároveň jej poučil o možnosti požádat o ustanovení zástupce z řad advokátů, jehož náklady by platil stát.

V reakci na tuto výzvu zaslal stěžovatel zdejšímu soudu přípis ze dne 27. 2. 2012, jehož přílohou je plná moc, která zmocňuje JUDr. Tomáše Liptáka jako obecného zmocněnce k zastupování stěžovatele k řízení o kasační stížnosti vedené pod sp. zn. 9 As 38/2012. Ve zmíněném přípisu je uvedeno, že JUDr. Tomáš Lipták pracoval téměř 30 let v justici a poté ještě 14 let v advokacii, pro vysoký věk ukončil práci v advokacii a nevyřízené kauzy dokončuje jako zmocněnec.

Dle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Dle § 4 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii"), je advokátem ten, kdo je zapsán v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou.

Nejvyšší správní soud z veřejně dostupného seznamu advokátů vedeného Českou advokátní komorou zjistil, že JUDr. Tomáš Lipták není v době vydání tohoto usnesení advokátem. Naopak z Věstníku České advokátní komory, ročník 2011, částka 1, str. 12, vyplývá, že JUDr. Tomáš Lipták, reg. č. 3935, byl dne 1. 1. 2011 vyškrtnut ze seznamu advokátů (jako příloha přípisu ze dne 27. 2. 2012 figuruje též osvědčení č. 3935, že JUDr. Tomáš Lipták byl zapsán dne 1. 7. 1996 do seznamu advokátů České advokátní komory).

Nejvyšší správní soud na základě výše uvedeného konstatuje, že JUDr. Tomáš Lipták není advokátem ve smyslu § 4 zákona o advokacii a § 105 odst. 2 s. ř. s., jelikož není veden v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou. Jde o skutečnost, o které musel stěžovatel vědět (viz výše zmiňovaná plná moc ze dne 27. 9. 2011) a na kterou je poukázáno v přípisu ze dne 27. 2. 2012, který obsahuje plnou moc pro JUDr. Tomáše Liptáka. Stěžovatel dále nijak nedoložil, že on sám má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. V takovém případě vyšel zdejší soud z toho, že nebylo vyhověno výzvě zdejšího soudu k předložení plné moci udělené stěžovatelem advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo k prokázání, že stěžovatel má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V dané souvislosti lze odkázat na usnesení zdejšího soudu ze dne 18. 11. 2010, č. j. 6 Azs 31/2010 – 67, dostupné z www.nssoud.cz, v němž je uvedeno, že povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti *„je výrazem požadavku na zajištění řádného plnění povinností zástupce a odpovědnosti zástupce vůči zastoupenému. Advokátům zákon ukládá celou řadu povinností, jimiž se musí při zastupování řídit, též obsahuje speciální pravidla odpovědnosti advokáta za škodu způsobenou zastoupenému při výkonu zastoupení (část druhá, hlava třetí zákona o advokacii). Obecný zmocněnec, i pokud má vysokoškolské právnické vzdělání, není takovými povinnostmi vázán; zastoupenému tedy nejsou dány zákonné záruky, že zastoupení bude vykonáváno v jeho nejlepším zájmu.*"

Zdejší soud proto kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť nebyly splněny podmínky řízení o kasační stížnosti, ani přes výzvu soudu nebyly odstraněny překážky řízení a pro tyto nedostatky nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto na základě § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení v případě, že kasační stížnost byla odmítnuta nebo řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. března 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu